

for er kommen formeget ind i Enkeltheberne. Saavidt jeg skjønner, vil det være rettest at holde Controllen under almindelige Udtryk, og navnlig synes jeg, at de i Lovudkastet brugte Udtryk ere tilstrækkelig betryggende, og at der ved meget bedre de nødvendige Forsigtighedsregler vilde kunne iagttages. Hvad der i Serdeleshed efter min Opfattelse burde lægges Mærke til er, at man ikke binder Brandfogden i en saadan Grad, at man gjør hans Bestilling til et særdeles byrdefuldt Hverv for ham og derved forarsager, at han ikke kan overholde Lovens Bestemmelser i deres hele Detail, hvad man vistnok løber Fare for ved Udvalgets Forslag. Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger til Stykke herfor. Der staaer saaledes i 2det Stykke, at Afbrændingen skal stedse foregaae under Brandfogdens Tilsyn — havde dette „stedse“ ikke staaet der, vilde der ikke have været Noget derved at bemærke — og længere nebe staaer der, at et tilstrækkeligt Vagthold skal stedse være tilstede, indtil Vden er aldeles udbrændt og slukket. Dette forekommer mig at være overflødig. Fremdeles staaer der, at Brandfogden bør saavidt muligt uafbrudt forblive tilstede og føre Commandoen. Det forekommer mig med Hensyn hertil, at naar Udcastet siger, at han skal have Tilsyn med Afbrændingen og overbevise sig om, at de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger ere trufne, saa maa dette ansees for tilstrækkeligt, og at det er overflødig at paahvde, at han skal uafbrudt blive tilstede, og dette er desuden virkelig en Umulighed. Med Hensyn til Betalingen har jeg allerede ytret, at jeg ikke anseer en saadan for ønskelig. De øvrige Ting, som synes mig overflødig, omhandlede jeg igaar. Naar det i den sidste Deel af 3die Stykke hedder, at Brandfogden bør ikke undlade det der Nævnte, naar han i personlige Forhold dertil finder Anledning, da forekommer ogsaa dette mig ganske overflødig, og man kan vistnok trygt beholde Lovudkastets Bestemmelser, thi det ligger i Sagens Natur, at hvad enten der er personlige eller ikke personlige Forhold tilstede, er det hans Pligt at foretage, hvad der staaer foreskrevet. Man kommer saaledes ved at gaae i Enkeltheberne til at fastsætte en heel Deel Overflødig, og man skal dog saameget som muligt

gjøre det muligt at faae dygtige Brandfogder, der kunde varetage deres Hverv, men dette steer ikke, naar man paalægger dem en saa stor Byrde, at det derved umuliggjøres dem at iagttage Loven. Den ærede Landsþingsmand bemærkede, at naar der var Spørgsmaal, om det var for stærk Blæst eller ikke, kunde man finde sin fulde Betryggelse ved, hvad der er anført i Udvalgets Forslag; men det Samme staaer i Udcastet, og her er altsaa atter en af denne Slags hyderligere Omfjerg, som man helst maatte undgaae; thi kan man end beregne, hvorledes Blæsten er, kan man dog ikke beregne, hvorledes den vil blive under Branden, saa at holde Ulemperne reent borte er en Umulighed. Med Hensyn til Tidsbestemmelsen, nemlig naar man ikke maatte afbrænde, skjønner jeg ikke rettere, end at det vilde være meget uheldigt, om man vilde optage det af Udvalget i saa Henseende foreslaaede; thi i mangfoldige Tilfælde, hvor der kun er Tale om mindre Hedebrændinger, vilde det gjøres umuligt for Vedkommende at afbrænde Hede eller Mosejord, skjøndt Afbrændingen paa ingen Maade vilde kunne staae; det er nemlig anført i sin Almindelighed, at Ingen i Hede maa afbrænde Byg osv. i det nævnte Tidsrum; men det forekommer mig, som sagt, at naar de foreslaaede Forsigtighedsregler iagttages, maa dette være tilstrækkeligt, og man skal ikke tilføie en saadan nærgaaende Bestemmelse. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at det vilde være ønskelig at bibeholde Lovudkastet med de af mig foreslaaede Endringer.

Noselvorn: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at det jo er en utmodsigelig Sandhed, at man vel kan see, fra hvad Kant Vinden blæser, men at man ikke kan være sikker paa, at den vil blive staaende i det samme Hjørne, indtil Afbrændingen er fuldendt. Men den Indvending, der er bygget derpaa, maa jeg tillade mig at henlede den ærede Landsþingsmands Opmærksomhed paa, kan ogsaa reises mod Lovforslaget, som det er foreslaaet, og saaledes som han har udtalt sig tilbøielig til at vedtage det. Der staaer nemlig: „Der skal altid paabegyndes i Væstiden, og under stærk Blæst maa Afbrændelsen slet ikke finde Sted“. Dernæst maa jeg ogsaa bemærke, at jeg ganske